

Harasztiné Bata Zsuzsa, ny. óvodapedagógus

“Csupa öröm az életem” - Találkozás Fésűs Éva meseíróval

	<p>Fésűs Éva elhunyt 2019 február 20/21-én Kaposváron Temetése 2019. április 8-án volt Kaposváron a Keleti temetőben. Nyugodjék békében. Emlékét megőrizzük.</p>
--	--

2014. május 24-én néhány napra ismét ünneplőbe öltözött a virágos Kaposvár. **Rippl Rónai József** festőművészre, **Vaszary Jánosra**, **Galimberti Dezsőre** és a ma is élő alkotó festőművészekre figyel a város, a környező falvak, városok Somogyban és az egész ország.

Kaposvár már évek óta a Festők Városa címet viseli, ám ez a táj más alkotóművészeknek is szülőföldje. **Fésűs Éva meseírót** épp ezekben a napokban ünneplik a Városházán, a Megyeházán, ahová családtagjai kíséretében érkezett, az évtizedek során elszármazott somogyi barátok köszöntését fogadni. Nemrég **Stephanus - díjat** kapott irodalmi kategóriában és méltatását, a laudációt Katona István, ny. egri s.püspök mondta el, arra hivatkozva, hogy Fésűs Éva meséit a Szent István Rádióban az elmúlt 14 évben épp ő mondta el az Esti mesék - sorozatban.

Az életrajz fontos adatai is elhangzottak ünnepen.

- **Fésűs Éva 1926-ban született Cegléden, a gyermekkorát Kiskunhalason töltötte.** Szüleivel azokban az években többször kellett költöznie, iskoláit Vácon végezte. Érettségire csak 1954-be került sor. A tehetséges fiatal lány nem jutott be magasabb iskolákba származása (jegyző leánya) okán, de a gyors és gépírást felsőfokra vitte. Különböző munkahelyeken (Vasgyár, Kőjál) dolgozott, férjhezmenetele után négy gyermeke született.
- Elmondása szerint a gyermekek születése után **32 évesen kezdett meséket, rádiójátékokhoz szöveggönyvet írni**, és azt olyan sikerrel végezte, hogy 1958-ban már a Gyermekrádióban rendszeresen megörvendeztette a hallgatóit mesehangjátékkal, óvodásoknak szánt műsorról, gyermek-opera szöveggönyvvel. Írt a Dörmögő Dömötör c. gyermeklapnak mesét, verset. Nyugállományba vonulása után kezdett hozzá a mesekönyvek összeállításához. Az első kötete **Az ezüsthagedű** (1987) most érte meg a 10. kiadást, ebből az alkalomból kapta a Stephanus - díjat, mindnyájunk öröme.
- Kötetei: **A csodálatos nyúlcipő, A palacsintás király, Az ezüst hegedű, Csupafül, A zselici rét alatt.....,**
- **Visszatekintve a díjakra, melyeket nemcsak Somogy megyében kapott, hanem kormányzati szinten is:-**
 - **Művészeti díj 1989-ben,**
 - 2001.Életműdíj a Gyermekkönyvek Nemzeti Tanácsa nevében
 - 2004-ben, Kaposvár díszpolgára lett
 - 2006-ben Magyar Köztársaság Érdemrend Tiszti keresztjét kapta meg
 - 2008-ben Somogyi Prima díjat kapott
 - 2014-ben Pro Comitatus Somogy-aranygyűrű
 - továbbá Magyar Rádió és Televízió nívódíja
 - Közbiztonsági Érdemrend arany fokozatának tulajdonosa.

Fésűs Éva szerényen jegyzi meg:

”Óriási a meseírók felelőssége, de ugyanakkor mérhetetlen nagy az öröme, ha átadhat a kicsinyeknek valami jót és szépet abból, aminek birtokában van, amiben hisz, és aminek közléséhez megkapta azt a tehetséget, hogy mindezt derűsen, boldogan, anyanyelvének szépségeivel gazdagítva tehesse meg. Teljesen mindegy, hogy ezt ihletnek nevezzük-e vagy kegyelemnek, mert a forrása ugyanaz. Hálát adok Istennek, amiért egy talentumot én is kaptam ebből, és ezáltal lehetek egy kicsiny utód a nagy meseírók sorában”.

A személyes találkozást már régóta kerestem Fésűs Évával, most itt volt a lehetőség, hogy néhány kérdést tegyek fel neki. Kíváncsi voltam arra, hogy **gyermekkorában kitől és milyen meséket hallott először.** Mosolygós derűs arccal emlékezett tündéri nagymamájára, aki magyar népmeséket és Andersen meséket mondott neki már egészen kicsi korban.

- *Andersen dán költő és meseíró meséinek gyönyörű a nyelvezete, sugárzó tiszta és igaz érzések teszik varázslatosá - mondta nekem Fésűs Éva. A mesék akkor is, ma is az életről szólnak, hűség és bátorság próbáiról, szeretetről s szomorúságról, igazság és szépség utáni vágyról, s a kudarcok utáni fellélegzésről.*

Újabb kérdésemre azaz vajon mi lehet az oka hogy a gyermekek nagyon szeretik **hallani** a "szörnyű meséket", **Éva néni ismételten derűsen visszaemlékezve mondta:**

- *Igen ösztönösen tudják, hogy a rossz is jóra fog fordulni, csak jaj, de jó közben borzongani. Minden gonoszságon, gyengeségen úrrá lesz a mesehallgató, s szinte együtt éli meg a próbákat a mesehőssel.*

Fésűs Éva beszélt a bábokról is, szerinte fontos, hogy a bábót mozgatónak átjöjjön a hangja a báb mögött, mert különben sínylődik a fantázia, s bár a báboknak van arca, mégis személytelenek, különösen ha a mozgató hangja sem illik a figurához. Fésűs Éva szeret adni, és derűs lélekkel fogad el egy - egy köszöntést.

Rendkívüli gazdag embernek érzi magát - 4 felnőtt gyermekével -12 unokájával és sorra születő dédunokáival.

- *Csupa öröm az életem - mondja, - szép évek vannak mögöttem, de már kiírtam magamból minden mesét, jöjjenek ezután a fiatal meseírók, mert van értelme, jelentősége meseszóval megszólítani az embereket.*

Andersen megerősíti abban a hitben, hogy a mese mindig élni fog. A mese iránytű. Minden a gyermekkorban kezdődik, a mesében ott van a világ, a szabadság lehetősége. Mindenben van valamilyen érték, amit a Jóistentől kapott, ezt a hitet meg kell keresni önmagunkban és fényesíteni kell, - Magunk és mások öröme. "Fésűs Éva "fogfájós nyuszija", virágoskertet építő Mókus Petije, rókakomái, erdőt - mezőt benépesítő állatszereplői a legkisebb gyermeket és a felnőttet is megérinti. Mesebatyu-jában ott van a Tündérbárta mesetáj.

És a Kairosz Kiadó sorozatában: **Miért? hiszek c. kötetéből néhány gondolat:**

- *Néha csakugyan úgy érzem, hogy mese volt az életem. Valaki leleményesen terelgetett abba az irányba, ahol rá lelhettem a magam egy szem talentumára, amit nem szabad elásni, hanem a képességeimhez mérten kamatoztatni a magunk és mások javára. Hiszek az őrangyalokban is, akik emberek személyében vigyáznak ránk, megakadályozva azt, hogy tévedésből letérjünk arról a pályáról, amit az Úristen kijelölt nekünk. Visszapillantva az életemre látom csak, hogy nekem is több őrangyalom létezett, **elsősorban férjem, hűséges társam.** Az ő bátorításának, megértő szeretetének köszönhetem, hogy megírhattam egyéb kötelességeim között is a meséimet, és folytattam a versírást. Boldog vagyok azért is, hogy megérhettem komoly verseim újabb kiadását és azt az örömteli felfedezést, hogy az embereket mégiscsak érdekelheti a költészet."*

Gyerekeim:

- *Balázs fiam közlekedésmérnök, rendszerszervező, már nyugállományban a Pro Caritate díjával, 5 gyermeke van 9 unokája
- *Kriszti lányom férjével Németországban dolgozik betegápolóként, 5 gyermekével, 4 unokával
- *Rita lányom könyvtáros, két lánya van és születnek az unokák is.
Én egyke voltam, de Istennek hála, az életet továbbadtam és ők is, nagy család vagyunk, még akkor is, ha távol vannak gyermekeim, s közben dédunokák születnek
- *Panka unokámnak fogalmaztam meg, mi a jó mese:

“A jó mese, mint egy játékos patak vize, mindig az eget tükrözi, akkor is, ha sáros partok között szalad.”
“Csepp víz szeretnék lenni, de tiszta melyben az ég magára lel...”

Szivárvány kell című versből	Szeretném elmondani című versből	A LÉNYEG című versből
<p>“Kinek babszem az útjelzője S jártában sosem énekel Könnyen megül kicsiny hűségben Mert csillagokra sem figyel</p> <p>Fehér- fekete szövevényben Boldog hogy minden jót tehet De van akinek szivárvány kell S tengerre száll egy álomért.”</p>	<p>“ Mégis szeretném elmondani még A boldogság káprázatát Amely vasmarkú fájdalmak között is Annyiszor rám talált A tüskéket hitemnek rózsafáján S konok kapaszkodásomat A Gondviselés szalma szálain mikor cserben hagytak az álmaim “</p> <p>“... a harcokat hitvány magammal, amikor elfordult az angyal/ kétségeket és bizonyságokat, egész esendő voltomat s közben a kegyelem keresztvizéből megmaradt harmatcseppjeit lehajtott fejemen...”</p> <p>“... a józan ész csak csúfolódni tud ha tőle várod, hogy megértsd az ésszel foghatatlan létezését.”</p>	<p>És</p> <p>“A szépben az a legszebb ami leírhatatlan a vallomásban ami kimondhatatlan csókban a búcsúzás vagy nyíló szerelem egyetlen csillagban a végtelen. Levélhullásban erdők bánata bújócskás völgy ölében a haza vetésben remény, moccanás a magban kottasorokban rabul ejtett dallam két összekulcsolt kézben az ima. Remekművekben a harmónia Részekben álma az egésznek És mindenben a lényeg, a rejtőzködő, ami sosem látszik de a lélekhez szelídült anyagban tündöklőn ott sugárzik.”</p> <p>“Nemsokára kiderül Megér-e egy göröngydobást, élet volt-e az életem vagy csak szolgált egy megszokást?”</p>
<p>A Mottó című versből:</p> <p>“Nem vernek értem harangot félre Mert gátakat nem szaggatok Tisztelem itt is, ott is a partot, amit a sorsom megszabott.”</p>		